

ما هو الهدف من الحياة؟ (قصة ملحد) د ژوند هدف څه دی؟

زما کیسه زما د پوهنتون له لومړي کال څخه پیل کړي. په ما باندې سر کال له ډېرو ستونزو سره تېر شو.

هغه داسې چې زما مور او پلار له یو بل سره جدا شول، او ماته ترافیکي پېښه وشوه، او زما یو ملگری مړ شو.

ما له ځانه وپوښتل چې ولې زه دلته یم؟ او د ژوند هدف څه دی؟

او د ژوند په هدف کې مې شک پیل کړ، دا چې زه عیسوی یم، ما پلټنه پیل کړه.

نو زه د کلیسا کمپ ته لاړم او هرڅوک مې ولیدل چې داسې کلمې یې ویلې چې زه پرې نه پوهیدم.

نو ما له هغوی څخه ځینې پوښتنې وکړې چې زه یې ځورولم.

دوی انجیل ونه پرانیست چې ځواب یې راته ویلی وې. بلکې هر یو تن راته خپل شخصي نظر راکړ.

ځوابونه له یو بل سره توپیر درلود، او ځینې وختونه به د یو کس نظر د بل کس نظر سره مخالف وه.

تر چې د خدای په اړه د دوی تصورات عاجزه او یو بل سره متضاد او قانع کوونکي نه وو.

څنگه یو خدای په صلیب ځړول کړي او هغه ته زیان رسیږي؟ نو زه پوه شوم چې په عیسویت کې هم ډېر تاویلات شته دي.

کله چې زه په پوهنتون کې وم ما د گازو په یوه پمپ کې کار کاوه. زما یو همکار یو هندي هندو وو. نو ما ترې وپوښتل چې د هندوانو د خدای کیسه څه ده چې د فیل سر لري؟ آیا دا ممکنه نه وه چې د مثال په توګه، د زمري سر لرونکی خدای غوره کړي؟! نو زما هندویزم خوښ نه شو.

او ما د نورو دینونو په اړه څېړنې ته دوام ورکړ. دا ځل زما پوښتنه د یهودي مذهب په اړه وه. له ډېرې څېړنې وروسته، ما د خدای په اړه د دوی تصور هم متضاد وموند. لکه په عیسویت کې د پادریانو تناقض غوندې.

نو ما په یهودیت کې هغه څه ونه موندل چې زه یې په لټه کې وم.

بالاخره ما بودیزم دین پلټنه وکړه. او فکر مې وکړ چې همدا به غوره کړم، کله چې ما په دې څېړنه کې ژوره کتنه وکړه، نو ما وموندله چې دا دین نه و، بلکې د ژوند کولو لپاره یوه زړه راښکونکې لاره.

یوه ورځ، زما یو ملګري له ما څخه د هغو مذهبونو په اړه وپوښتل چې ما یې څېړنه کړې وه، ما ورته وویل چې ما د عیسویت، هندویزم، یهودیت او بودیزم په اړه څېړنه کړې ده. هغه راته وویل: د اسلام په اړه دې څه څېړنه وکړه؟ ما وویل چې زه به د دوی د اسلام په اړه پلټنه ونه کړم، څه شی ما د دوی مذهب ته هڅوي؟

خو څه موده وروسته جومات ته ننوتم پرته له دې چې بوتان مې وباسم، او د لمانځه له فرش څخه تېر شوم.

ما تقریباً د یو عبادت کوونکي په سر پښه کښوده.

بیا ما وکتل او یو شیخ مې وموند چې زما په لور روان و، موسکا یې کوله.

ښه ورځ ولرې زما ملګریه. څنگه یې؟

د شیخ له دې ډول هرکلي وروسته ما ترې وپوښتل: زه خپلې پوښتنې لرم چې ما مخکې کړې وې، هغه څه چې زه یې تر ټولو ډیر حیران کړم هغه دا وو چې کله به ما له دوی څخه پوښتنه کوله نو دوی به سمدلاسه ځواب رانکړ، دوی به قرآن کریم نیولی و، او راته به یې ویل، "وروره دا ځای ولوله."

هلته به ما ځواب ومونده، که څومره به سخته پوښتنه وه، دوه اونۍ وروسته ما له یوه مسلمان څخه پوښتنه وکړه، ولې ته خپل شخصي نظر نه راکوې؟ هغه راته وویل: کله چې مور د الله تعالی د کلام په اړه خبرې کوو، زه نشم کولی خپل ځانګړی نظر ولرم، او دې کار زه ډیر اغیزمن کړم.

بیا مې د قرآن کریم یوه نسخه کور ته یوړه او لوستل مې پیل کړل.

ما وموندله چې دا د کیسې لوستلو په څیر نه وه بلکې زه یو څه لوستلم چې ما ته یې حکم او لارښوونه کوله.

یوه شپه زه کیناستم او د هغو حقایقو دلیلونو په اړه مې فکر کاوه لکه غرونه چې میخونه دي، یا د مور په رحم کې د جنین وده کول، او ومی ویل: یا الله ما ته هدایت وکړه.

زما حالت په بشپړه توګه بدل شو، ما احساس وکړ چې الله تعالی ماته لارښوونه وکړه ځکه چې دا کاینات د ښکلا او عالي ترکیب سره د خالق پرته نشي رامینځته کیدی.

نو ما پریکړه وکړه چې مسلمان شم او د شهادت کلمه ووايم.

وروسته له هغه چې ما دا وویل، ټوله ویره او شک زما له ذهن څخه وواته.

او ما د پلار سره زما د مهربانۍ چلند هغه دا درک کړه چې د اسلام په اړه حقیقت د هغو دروغو څخه توپیر لري چې په اړه یې خپرېږي.

نو هغه له ما څخه د قرآن کریم غوښتنه وکړه.

زه مطمئن یم چې هغه به ډېر ژر د اسلام اعلان وکړي، ان شاء الله.